

UIT DE LITERATUUR

G.J. Boekschoten, 1966. Shell borings of sessile epibiontic organisms as palaeoecological guides (with examples from the Dutch coast). *Palaeogeography, Palaeoclimatology, Palaeoecology* (Elsevier, Amsterdam), vol. 2, pp. 333-379, 16 fig.

Beschadigingen kunnen aan mariene schelpen worden toegebracht door zeer uiteenlopende organismen: algen, boorsponsen, ringwormen, Bryozoa, Cirripedia en ook mollusken. Voor de bioloog zijn zij in de eerste plaats van belang voor de oecologie van de planten en dieren, die de beschadigingen toebrengen, soms ook, wanneer het om schelpen gaat van nog levende individuen, voor de kennis van de levenswijze van de betreffende weekdieren en tenslotte in het algemeen voor de kennis van de kringloop van calcium in zee. De palaeontoloog stelt er belang in, omdat deze beschadigingen hem iets kunnen vertellen over het milieu waarin fossiele mollusken hebben geleefd, of over het lot van schelpen sinds de bewoners dood zijn gegaan. Daarom hoeft het ons niet te verwonderen, dat een palaeontoloog deze gegevens voor het eerst heeft samengevat.

Het artikel is in de eerste plaats gebaseerd op materiaal van de Nederlandse kust, verder ook van enkele vindplaatsen van caenozoische afzettingen in Europa buiten ons land en tenslotte op zeer verspreid gepubliceerde literatuur, waarvan de lijst aan het einde van het artikel niet de minste getuigenis is voor de speurzin van de schrijver. Iedere verzamelaar van mariene schelpen zal in deze publicatie nieuwe informatie over oude bekenden vinden. Waarschijnlijk zullen velen zich evenals referent, realiseren sommige karakteristieke beschadigingen al lang te kennen, zonder dat zij wisten wie ze had toegebracht.

C.O. van Regteren Altena.